

Та си видѣла невѣста
 Ювану дѣсна рѣчица,
 Тя си рѣчица прѣгърна
 Тапа си викна заплака:
 Майне ле, стара свекърво,
 Я излезъ, мале, да видишъ
 Ювану дѣсна рѣчица,
 Дѣкъ ми на гергевъ паднала,
 Излѣзла стара свекърва
 Та си видѣла рѣчица
 Па си рѣчица прѣгърна
 И са съ душа раздѣли.

3.

Стояну гости додоха
 Три сестри и три зетове,
 Най мънина му сестрица
 Довела мъшко дѣтенце.
 Кога е било полунощъ,
 Дѣтенце вода поиска,
 А то са вода не найдѣ,
 Водица нито капчица.
 Тия му вино даваха,
 То не ще вино червено,
 Но иска вода студена:
 «Водица мамо водица
 «Водица макаръ съ лажица.
 Стоянъ е юзелъ две стовни,
 Та е на вода отишелъ
 На тихи бѣли Дунава;
 Тамъ си завари младъ Стоянъ
 Три жени до три бродници,
 Та баремъ да са чужденки:
 Първата беше леля му,
 Втора-та беше баба му,
 Трета-та беше стрина му.
 Леля стояну думаше:
 Марѣ Стоене, Стоене,
 Недѣй са бави изъ друми,
 Да речешъ марѣ майци си,
 Майка ти да та лѣкува
 Отъ жени отъ три бродници (Самодиви).